

РЕШЕНИЕ

№ 4952

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 26.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **3030** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 143 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба вх. № 8167 от 22.03.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № Г – 5956 от 13.03.2013 г. по описа на СДВР – Пътна полиция, подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК] и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. М. чрез процесуалния си представител адв. В., срещу Заповед рег. № 208 от 01.02.2013г., издадена от Б. М., началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с която е отказано да се регистрира лек автомобил марка „Х.”, модел „Х2”, с регистрационен номер СА 3512 КМ, потвърден с писмо рег. № 13365/04.03.2013г. на ст. комисар В.Й., директор на СДВР.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния закон и в нарушение на административно-производствените правила. Жалбоподателят твърди, че на рамата не са открити набити символи на VIN, но е установено, че съществува табела с VIN номер по документи на долен ляв край на предно стъкло и на преден десен подкалник, от което следва, че не може да бъде направен извод, че превозното средство е с подправен, заличен или повреден идентификационен номер или че не може да се установи поставеният от производителя идентификационен номер. На следващо място сочи, че процесният автомобил е бил регистриран през 2010г. от предишния собственик на автомобила [фирма] в отдел „Пътна Полиция” към СДВР с рег. [рег.номер на МПС] и тогава не са били открити нередности. Счита, че оспорената заповед е издадена при

съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като в разпоредителната ѝ част не са посочени правата или задълженията на адресата на индивидуалния административен акт, както и начинът и срокът за изпълнение на неговите задължения, което от своя страна е довело до неяснота у жалбоподателя, какви действия да предприеме за отстраняване на констатираните нередности. Твърди, че издаденото решение, с което се отхвърля депозираната жалба по административен ред срещу заповедта е също немотивирано и издадено в противоречие на административно – производствените правила. Излага доводи, че административният орган не е дал никакви разяснения, какви действия и в какви срокове трябва да се предприемат за отстраняване констатираните нередности, за да може процесното МПС да бъде регистрирано. Моли за отмяна на оспорената заповед и постановяване на съдебно решение, с което да бъдат дадени указания моторното превозно средство да бъде регистрирано, алтернативно в случай, че заповедта не бъде отменена, моли да бъдат дадени указания на административния орган за предоставяне на разяснения, какви действия трябва да бъдат предприети за регистрация на процесното МПС.

В хода на съдебно производство жалбоподателят се представлява от адвокат В., която поддържа жалбата и моли да бъде изцяло уважена, а оспорената заповед отменена. Депозира писмена защита и претендира разноските по делото, съгласно списък, който представя.

Ответникът – Началникът на отдел „Пътна Полиция” при СДВР, представляван от юрисконсулт Ч., оспорва жалбата и моли да бъде постановено решение, с което да се остави в сила процесната заповед като законосъобразна. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е закупил от фирма [фирма], лек автомобил марка „Х.”, модел „Х 2”, с регистрационен [рег.номер на МПС], с номер на рама 5GRGN23UX5H119076 и без номер на двигател по силата на договор за покупко – продажба на МПС от 23.11.2011г. На 09.03.2012г. гореописаният лек автомобил бил представен в отдел „Пътна Полиция” - СДВР за първоначална регистрация, тъй като регистрационната табела била открадната, за което има заведена преписка с вх.№7632/09.03.2012 г. по описа на 07 РУП - СДВР. При прегледа на автомобила органите на отдел „Пътна Полиция” - СДВР констатирали, че липсва идентификационен номер на рамата. С докладна записка с рег. № 7315 от 09.03.2012г., изготвена от инспектор М. – служител при СДВР, началникът на 01 РУП – СДВР бил уведомен, че на 09.03.2012г. при представяне в отдел „Пътна Полиция” - СДВР на лек автомобил марка „Х.”, модел „Х 2”, с регистрационен [рег.номер на МПС], с номер на рама 5GRGN23UX5H119076 и без номер на двигател, било констатирано, че при визуално изследване на металната греда и с помощта на увеличителна лупа не са установени символи на номер на рама. С експертна справка № 116/Е – 2012, изготвена от П. Т. – експерт при О. – СДВР, на основание постановление за назначаване на експертна справка от 09.03.2012г. е извършено изследване на лекия автомобил със задача да се установи дали има ли изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата. Експертът дал заключение, че номерът на рамата на автомобили марка „Х.” е фабрично изписан на метална греда под купето на автомобила, под предна дясна седалка, но при визуално изследване на металната греда и с помощта на увеличителна лупа не са установени символи на номер на рама на процесния автомобил.

С постановление на прокурор при Софийска районна прокуратура от 25.09.2012г. е било отказано образуване на наказателно производство, тъй като при извършената проверка не са били събрани достатъчно данни за извършено престъпление по чл. 345а, ал. 1 от НК и материалите са били изпратени в Софийска градска прокуратура по компетентност с оглед преценка за наличие на данни за престъпление по чл. 256, ал. 1 от НК. С постановление на прокурор при Софийска градска прокуратура от 15.10.2012г. е отказано да бъде образувано наказателно производство по чл. 256, ал. 1 от НК и с постановление от 29.10.2012 г. е постановено автомобил марка „Х.“, модел „Х 2“ да бъде върнат на собственика [фирма].

На 15.11.2012г. е изпратена покана до пълномощник на дружеството да се яви с превозното средство в контролно - техническия пункт на отдел „Пътна Полиция“ - СДВР за оглед на автомобила от комисия. На 26.11.2012 г. бил извършен оглед от комисия в състав: Н. Х. - председател и членове – Е.Г., В. Х., Цв.Ц., Т. Т. и В. Н.. Видно от протокола за извършен оглед било установено, че на мястото, където стандартно се набива номера на рамата е открит хартиен стикер с дата 14.05.2007г., набити символи на VIN не са открити. На следващо място комисията е констатирала, че съществува стикер, дублиращ съдържанието на номера на рамата по документи на предна лява врата, табела с VIN номер по документи на долен ляв край на предно стъкло и табела с VIN номер по документи на преден десен подкалник, захванат с 4 броя нитове. Въз основа на извършения оглед на автомобила е изготвена докладна записка от 30.01.2013г. с предложение за отказ за регистрация на лекия автомобил, поради неустановяване на идентификационен номер на рамата на автомобила.

На 01.02.2013г. е издадена оспорената заповед с рег. № 208/01.02.2013г., с която е отказана регистрация на лек автомобил „Х.“, модел „Х 2“, поради това, че идентификационният номер на рамата не е бил установен. Издадената заповед е била оспорена по реда на АПК с жалба вх. № Г 3152/12.02.2013г. С писмо с рег.№13365/04.03.2013г. на директора на СДВР жалбоподателят е бил уведомен, че няма основание за отмяна на заповед с рег. № 208/01.02.2013г.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства. От страна на жалбоподателя с молба от 05.04.2013г. са били представени: постановление №8284/29.10.2012 г. на СГП, писмо изх. № 259/09.03.2012г. от инж. З., директор сервисна дейност в [фирма] с приложения и застрахователна полица №22112001311534/15.05.2012г. По делото е назначена съдебно - автотехническа експертиза, изготвена от инж. Р. К. С.. По искане на прокурора, съдът е задължил трето неучастващо по делото лице ЗК [фирма] да представи застрахователната преписка по предявена щета № 115183/06.06.2008 г. По искане на жалбоподателя с молба от 09.05.2013г. по делото е била изискана и приложена цялата прокурорска преписка № 8284/2012 г. на СГП, по която е постановено постановление от 29.10.2012г. От страна на ответника е представено писмо от отдел „Пътна Полиция“ с рег. № Я 27914/12.06.2012г., към което са приложени заверени копия от документите, представени при предишната регистрацията и пререгистрацията на процесния автомобил.

По делото е приета и неоспорена от страните автотехническа експертиза, изготвена от инж. Р. С.. В изпълнение на поставените задачи, вещото лице се е запознало с материалите по делото и е извършило оглед на автомобила. При извършения оглед е било установено, че в купето на автомобила на 5 места фигурира идентификационен

номер 5GRGN23UX5H119076, съответстващ на номера на рамата по документи. На следващо място е установено, че върху дясната надлъжна гредка на рамата не е изписан идентификационен номер, като вещото лице е изтъкнало, че това се дължи на подмяна на шасито на автомобила и неспазване на изискванията на Инструкция № I-185/06.12.2002г.

От приложената по делото преписка по щета № 115183/06.06.2008 г. по описа на [фирма] се установява, че следствие претърпяно ПТП на 03.06.2008 г., отразено в протокол за ПТП № 1097622, процесния автомобил е имал пробита предна броня, пробит преден капак и пробита предна решетка. По силата на сключена застраховка „Каско“, [фирма] е дал съгласието си да бъде поръчано и сменено шаси - рама (стр. 110 по делото), като ремонта и смяната се е извършила в сервиз на [фирма], за което по делото има приложена фактура от извършен ремонт (стр. 112).

От приложената по делото прокурорска преписка № 8284/2012г. се установява, че със съгласие на застрахователна компания [фирма] по предявена щета № 115183/06.06.2008г. на автомобила е подменена рама - шаси, която е закупена с фактура № 384012/08.07.2008 г., издадена от фирмата вносител „К. I. Е. В.В.“ – Х.. След приключване на извършената проверка по горесцитираната преписка е постановено връщане на процесния автомобил, тъй като е установено, че липсват данни за извършено престъпление от общ характер.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 14 - дневен преклузивен срок за обжалване, от надлежна страна, която има правен интерес от оспорването и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 12 от ППЗМВР и чл. 2 от Наредба № I-45/24.03.2000г., компетентни органи да извършват регистрация на превозните средства са съответните структурни звена „Пътна Полиция“ при Столична дирекция „Полиция“ или областните дирекции „Полиция“ по постоянен адрес на собственика. В процесния случай административният акт е издаден от началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, което означава, че е спазено изискването за материална компетентност на административния орган. Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма на основание чл. 59 от АПК.

С обжалваната заповед е отказано да се регистрира „Х.“, модел „Х 2“, с регистрационен [рег.номер на МПС], с номер на рама 5GRGN23UX5H119076 и без номер на двигател. Регистрацията е отказана, на основание чл.143, ал.3 от ЗДвП и чл.7, ал.1 от Наредба I-45/2000 г. на МВР за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на МПС и на ремаркетата, теглени от тях, защото поставеният от производителя автентичен идентификационен номер на рамата не е установен

Разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че ППС с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя. С императивната норма на ал. 2 от същия текст изрично е прогласено, че се забранява изменението, подмяната или заличаването на идентификационния номер на рамата (шасито) на превозно средство. Целта на нормативната уредба е да не се допусне регистрирането на моторни превозни средства с подменен, заличен или повреден идентификационен

номер, поставен от производителя. Цитираните актове са приложими за "регистрирано или подлежащо на регистриране" ППС. От събраните доказателства в хода на съдебното производство се установи, че рамата на процесния автомобил е била сменена вследствие претърпяна вреда от ПТП, видно от приложената по делото застрахователна преписка на [фирма]. С оглед на представените по делото доказателства следва да се направи извод, че идентификационният номер на автомобила е бил изцяло заличен при извършения ремонт. Това дава основание на административния орган да откаже пререгистрацията на автомобила. Без значение е обстоятелството, че закупеният от жалбоподателя автомобил вече е бил регистриран. Условието, което поставят посочените правни норми е свързано единствено с възможността да се установи автентичният идентификационен номер, независимо дали регистрацията на автомобила е първоначална или последваща. ППС се регистрира по поставения от производителя ръчно набит идентификационен номер на рамата, като всяка промяна в регистрацията се съпътства от проверка за идентификация на превозното средство. В чл. 7, ал. 1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. се предвижда, че превозните средства, на които не може да се установи поставеният от производителя идентификационен номер (VIN) не следва да се регистрират. По силата на чл. 143, ал. 4 от ЗДвП възстановяването на идентификационния номер се извършва по ред, определен от министъра на вътрешните работи, а именно - Инструкция на МВР № I-185 от 6.12.2002г. за определяне реда за възстановяване на идентификационния номер на пътно превозно средство. Следователно, регистрацията на пътно превозно средство по Закона за движение по пътищата се извършва при наличието на две кумулативни предпоставки - поставен от производителя идентификационен номер на превозното средство и доказателство за собственост на превозното средство. Според закона наличието на фабричен идентификационен номер, поставен на съответното за тази марка автомобили място е предпоставка за неговата регистрация, като регистрацията на пътни превозни средства с подменен, заличен или повреден идентификационен номер се извършва само при възможност за установяване на номера на рамата, там, където производителят първично го е поставил. Заложеното в закона изискване е да не се допусне движението на пътни превозни средства, които не носят поставен от производителя идентификационен номер като гаранция за тяхното разпознаване, както и за съответствието им с производствените стандарти.

В конкретния случай отказът за регистрацията на автомобила се основава на липса на автентичния идентификационен номер на рамата, който според материалите в административната преписка не може да бъде установен. В хода на административното производство е установено безспорно, че оригиналният заводски номер на рамата липсва и няма нищо изписано на мястото, където следва да е изписан от производителя. Обстоятелството, че на други места в автомобила се съдържат данни относно оригиналния идентификационен номер, поставен от производителя, само по себе си не е достатъчно, за да се допусне регистрация на ППС и не означава автоматично, че за целите на регистрацията автентичният идентификационен номер е установен и следва задължително превозното средство да се регистрира. Наличието на такива данни относно оригиналния идентификационен номер, означава само, че автентичният номер е установяем. За да се извърши регистрация е необходимо той да се установи по смисъла на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП, което се извършва чрез процедурата, предвидена в издадената на основание чл. 143, ал. 4 от същия закон Инструкция №

I-185. Независимо от постановения отказ за регистрация, жалбоподателят може да сезира административния орган с искане за възстановяване на идентификационния номер на притежавания от него лек автомобил по реда на Инstrukция № I-185/6.12.2002г. на министъра на вътрешните работи за определяне реда за възстановяване на идентификационен номер на ППС (Обн., ДВ, бр. 62 от 11.07.2003 г.). За да се произнесе по искане за възстановяването на автентичния номер, компетентният административен орган следва да образува ново производство, различно от това, което е образувал по повод искането за регистрация.

От всичко гореизложено, настоящата съдебна инстанция счита, че е налице визираната в закона пречка за регистриране на процесния автомобил, а именно неустановен оригинален идентификационен номер, поставен от производителя, поради което компетентният административен орган законосъобразно е отказал регистрация на автомобила. Оспорената заповед е законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, жалбоподателят следва да заплати на ответника разноските по делото в размер на 150лв., съставляващи минимално юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4, вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд - София град, I - во отделение, 43 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу заповед рег. № 208 от 01.02.2013г., издадена от Б. М., началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е отказано да се регистрира лек автомобил марка „Х.“, модел „Х2“, с регистрационен номер СА 3512 КМ.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на отдел „Пътна Полиция“ – СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: